

Dosarul nr. 2ra-510/21

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Taraclia (jud. S. Uzun)

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud. R. Petrov, S. Pilipenco, N. Bondarenco)

ÎNCHEIERE

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Alexandr Lisița,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Alexandr Lisița împotriva Liceului Teoretic „Ivan Vazov” din or. Taraclia, intervenienți accesorii Pavel Carapencov, Direcția Învățământ Tineret și Sport a Consiliului raional Taraclia și Ministerul Educației, Culturii și Cercetării cu privire la recunoașterea ilegalității ordinelor, stabilirea salariului de funcție în partea achitării muncii pentru deținerea gradului didactic, încasarea compensației bănești, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Cahul, prin care a fost admis apelul declarat de către Alexandr Lisița și a fost casată parțial hotărârea din 12 iunie 2020 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, fiind pronunțată în această parte o hotărâre nouă,

constată:

La data de 06 august 2019 Alexandr Lisița a depus cerere de chemare în judecată împotriva Liceului Teoretic „Ivan Vazov” din or. Taraclia, cu privire la recunoașterea ilegalității ordinelor, stabilirea salariului de funcție în partea achitării muncii pentru deținerea gradului didactic, încasarea compensației bănești, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că în baza hotărârii din 18 aprilie 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, a fost recunoscut ilegal ordinul nr. 97 din 20 noiembrie 2018 de suspendare a valabilității contractului individual de muncă și a fost restabilit în funcția de profesor de educație fizică în Liceul teoretic „Ivan Vazov” or. Taraclia, conform prevederilor contractului individual de muncă. În conformitate cu art. 89 alin. (3) din Codul muncii, imediat după pronunțarea hotărârii instanței de

judecată privind restabilirea salariatului la locul de muncă, angajatorul este obligat să emită un ordin de restabilire, pe care îl aduce la cunoștința salariatului, sub semnătură, în termen de 3 zile lucrătoare de la data emiterii. Însă, un astfel de ordin nu i-a fost adus la cunoștință în termen legal, pârâțul în persoana directorului interimar Peeva Ludmila ignorând cerințele legii și hotărârea instanței de judecată.

A menționat că la 03 mai 2019, a depus o cerere la administrației liceului, prin care a solicitat să-i fie adus la cunoștință ordinul de restabilire la locul de muncă, conform clauzelor contractului individual de muncă, în care direct este stabilită norma didactică de 10 ore pe săptămână în funcție de profesor și 8 ore în funcție de conducător al secției sportive extracurriculare. Însă, nu a primit răspuns la cererea lui.

A susținut că la 07 mai 2019, administrația liceului i-a adus la cunoștință ordinul nr. 41 din 19 aprilie 2019 privind restabilirea salariatului la locul de muncă, însă, în acest ordin, norma didactică nu este justificată, fiind redusă la 8 ore pe săptămână, fapt ce nu corespunde normei stabilite în contractul individual de muncă. De asemenea, i-a fost prezentat ordinul suplimentar nr. 42 din 25 aprilie 2019 cu privire la modificarea ordinului nr. 41 din 19 aprilie 2019, prin care norma didactică a fost redusă suplimentar până la 6 ore pe săptămână, pe când în contractul individual de muncă a fost stabilită norma didactică de 10 ore pe săptămână în funcție de profesor și 8 ore în calitate de conducător al secției sportive extracurriculare.

Reclamantul a invocat că, în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (2) din Codul muncii, angajatorul este obligat să respecte clauzele contractului individual de muncă și să ofere salariaților munca prevăzută de contractul individual. Mai mult ca atât, potrivit art. 68 alin. (1) din Codul muncii, contractul individual de muncă nu poate fi modificat decât printr-un acord suplimentar semnat de părți, care se anexează la contract și este parte integrantă a acestuia. Prin acțiunile sale, pârâțul a încălcat clauzele contractului individual de muncă semnat de părți, care poate fi modificat exclusiv prin acordul ambelor părți sau în baza legislației în vigoare, cu respectarea procedurii de modificare.

A afirmat că la solicitarea sa privind explicarea temeiurilor în baza cărora a fost redusă norma didactică, ținând cont că de facto nu a început să lucreze ulterior restabilirii la locul de muncă în baza hotărârii judecătorești și din ce motiv nu i se oferă posibilitatea de a preda în clasele în care a lucrat cu bună-credință, conștiincios și cu responsabilitate mulți ani, pentru ce a primit diplome pentru succesele obținute în procesul de instruire, educare a elevilor și dezvoltare a sportului, directorul interimar Peeva L. a făcut trimitere la decizia Consiliului de administrație nr. 16 din 24 aprilie 2019, prin care s-a decis să nu acorde ore de lucru în clasele în care ultimul a predat anterior concedierii sale.

A precizat că nu i-a fost adusă la cunoștință decizia Consiliului de administrație nr. 16 din 24 aprilie 2019, fiindu-i neîntemeiat redusă norma didactică. Pârâțul a ignorat cerințele stipulate la pct.17 capitolul V din Acordul colectiv anii 2016-2020 și contractului individual de muncă, care stabilește că angajatorul organizează munca cu acordul organului sindical și prin ordin stabilește norma de muncă pentru toți salariații instituției. Norma didactică se stabilește anual la 1 septembrie și de regulă, nu se

modifică pe parcursul anului de studiu.

Reclamantul a indicat că, la distribuirea normei didactice la începutul anului de studii 2018-2019, i-a fost stabilită norma didactică conform clauzelor contractului individual de muncă.

A susținut că, la emiterea ordinului nr. 42 din 25 aprilie 2019 cu privire la modificarea normei didactice, a stat decizia consiliului local de administrație, care, în principiu, nu este împuternicit să stabilească norma didactică sau mai mult să încalce clauzele contractului individual de muncă. De asemenea, ordinul nu conține norme legale care au stat la baza emiterii acestuia. Prin urmare, pârâțul unilateral, neîntemeiat și samavolnic a modificat regimul de lucru și volumul normei didactice, încălcând clauzele contractului și art. 169 alin. (3) din Codul muncii, care prevede că la introducerea unor norme noi de muncă salariații trebuie să fie anunțați în scris, sub semnătură, cel puțin cu 2 luni înainte. Directorul interimar Peeva L. nu avea dreptul să modifice unilateral regimul de lucru și volumul de muncă fără a discuta cu angajatul și organul sindical al liceului. Or, legislația muncii și acordul colectiv stabilesc modalitatea de modificare a condițiilor contractului individual de muncă.

Alexandr Lisița a mai indicat că tot la 07 mai 2019, i-a fost adus la cunoștință ordinul suplimentar nr. 44 din 25 aprilie 2019 privind stabilirea salariului de funcție, prin care directorul interimar al liceului, fără motive întemeiate l-a lipsit de adaos la salariu pentru categoria didactică nr. 1. Astfel, la stabilirea treptelor de salarizare conform Legii cu privire la sistemul unic de salarizare în sectorul bugetar nr. 280 din 23 noiembrie 2018, nu i s-a stabilit coeficientul de salarizare pentru norma didactică.

A declarat că spor la salariu pentru prima categorie didactică i s-a achitat pentru întreaga perioadă de activitate în liceu din momentul stabilirii în anul 1997, până în luna mai anul 2019, în baza certificatului nr 001356 CDÎ din 04 noiembrie 1997 cu privire la conferirea gradului didactic întâi. În anul 2002, a confirmat gradul didactic I. În anul 2000 a fost ales în funcția de președinte al Consiliului Raional Taraclia al Sindicatului Educației și Științei, care ulterior a fost redenumit în Consiliul Raional al sindicatului educației și științei, funcție pe care o deține și în prezent.

Conform punctului 14 capitolul I din Regulamentul cu privire la atestarea cadrelor didactice, aprobat prin Ordinul Ministerului educației, tineretului și sportului nr. 24 din 12 iulie 2006, pentru cadrele didactice, care au înaintat candidatura la funcții electivă, se păstrează gradul didactic din ziua numirii în funcția respectivă. Regulamentul a fost în vigoare până la data de 07 septembrie 2007. În baza deciziei Comitetului sindical exercita funcția de președinte. Deci, reieșind din prevederile regulamentului menționat, urma să i se păstreze gradul didactic I, exercitând funcția electivă în perioada mandatului. Conform actului normativ pentru următorii cinci ani până la 31 mai 2012, pentru el se păstra categoria didactică. Păstrarea categoriei didactice se confirmă prin ordinul liceului privind stabilirea plăților în mărime de 40 % la rata tarifară indicată în contractul individual de muncă și tarifară anuală aprobată a angajaților liceului, potrivit căreia i se achita salariul, inclusiv pentru categoria didactică.

A invocat că pentru perioada de atestare 01 septembrie 2011 – 31 mai 2012 a

anului școlar, era în vigoare regulamentul privind atestarea cadrelor didactice aprobat prin Ordinul Ministerului educației și tineretului nr. 580 din 07 septembrie 2007, care în pct. 14 stipula temeiurile juridice de păstrare a normei didactice. În anul 2012, exercita funcția de președinte al Consiliului Raional Taraclia al Federației Sindicale a Educației și Științei, respectiv, pentru următorii 5 ani i s-a păstrat gradul didactic. Menținerea gradului didactic se confirmă prin stabilirea achitării lunare în mărime de 40 % la rata tarifară indicată în contractul individual de muncă și tarifarea anuală aprobată a liceului, potrivit căreia administrația liceului a făcut adaos la salariu pentru prima categorie didactică.

Pe parcursul activității sale în liceu, din momentul atribuirii primei categorii și în perioada de activitate în funcție electivă, nu a fost lipsit de gradul didactic. Mai mult ca atât, nu erau temeiuri pentru a fi privat de această categorie. În anul 2014 a fost aprobat Codul educației nr. 152 din 23 noiembrie 2014, iar, conform art. 131 alin. (3) din acest cod, personalul didactic din învățământul general și profesional tehnic care confirmă un stagiul de activitate de 30 de ani în învățământ sau care a atins vârsta de pensionare își păstrează gradul didactic deținut. La momentul intrării în vigoare a Codului educației, stagiul său de activitate pedagogică constituia 32 de ani, în baza căruia administrația liceului a păstrat gradul pedagogic stabilit anterior.

Reclamantul a notat că după părerea directorului interimar al liceului, temei de a nu stabili plata pentru categoria didactică constituie lipsa unui stagiul pedagogic corespunzător, care este o afirmație eronată, deoarece stagiul său pedagogic de activitate este confirmat prin procesul-verbal de către Comisia pentru stabilirea stagiului de activitate pedagogică a angajaților Liceului Teoretic „Ivan Vazov” din 29 ianuarie 2013, care a stabilit stagiul pedagogic de 30 de ani.

A menționat că ordinul nr. 42 din 25 aprilie 2019 cu privire la modificarea ordinului nr. 41 privind restabilirea la locul de muncă, în partea de reducere a normei didactice și ordinul nr. 44 din 25 aprilie 2019 cu privire la stabilirea salariului de funcție, contravin contractului individual de muncă și legislației în vigoare.

Totodată, reclamantul a susținut că potrivit art. 134 alin. (4) lit. c) din Codul educației, personalul didactic din învățământul general beneficiază, în condițiile legislației în vigoare, de dreptul la compensații bănești anuale pentru procurarea de suporturi didactice, tehnică de calcul, produse software pentru utilizare în activități de instruire on-line, pentru dezvoltare profesională, în limita și în condițiile stabilite de Guvern. Însă, angajatorul nu a achitat compensații bănești în valoare de 2000 de lei. În acest sens, la 06 iunie 2019 a depus o cerere la administrația liceului, solicitând achitarea compensației. Pârâtul a evitat achitarea compensația prevăzută de lege, motivând prin faptul că la momentul achitării compensațiilor, dânsul nu activa în liceu, argument pe care îl consideră neîntemeiat, deoarece prin hotărârea instanței de judecată a fost restabilit în funcția anterior deținută, circumstanță ce justifică acordarea respectivei compensații.

Alexandr Lisița a solicitat recunoașterea ca fiind ilegal a ordinului nr. 42 din 25 aprilie 2019, prin care a fost modificat ordinul nr. 41 din 19 aprilie 2019 privind reducerea normei didactice și stabilirea normei didactice conform acordului adițional

al contractului individual de muncă, recunoașterea ilegalității ordinului nr. 44 din 25 aprilie 2019 privind stabilirea salariului de funcție, în partea achitării salariului pentru gradul didactic, conform cerințelor legislației; încasarea compensației bănești în mărime de 2000 de lei conform art. 134 alin. (4) lit. c) din Codul educației în baza Hotărârii Guvernului RM nr. 969 din 03 octombrie 2018 și încasarea cheltuielilor de judecată inclusiv cele suportate pentru asistență juridică în baza bonurilor anexate la materialele cauzei.

La data de 18 septembrie 2019 Alexandr Lisița a depus cerere de chemare în judecată suplimentară, prin care a solicitat inclusiv recunoașterea ilegalității ordinului nr. 41 din 19 aprilie 2019 în partea stabilirii normei de muncă în mărime de 8 ore și repararea prejudiciului moral în mărime de 5 salarii medii lunare (f.d.47, volumul I).

Prin încheierea din 26 septembrie 2020 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii Pavel Carapencov, Direcția Învățământ Tineret și Sport a Consiliului raional Taraclia și Ministerul Educației, Culturii și Cercetării.

În cadrul examinării cauzei în ședința de judecată din 11 martie 2020, reprezentantul pârâtului, avocatul Maxim Todorov a înaintat cerere privind excepția de tardivitate, motivând că cererea suplimentară din 18 septembrie 2019, prin care se solicită anularea ordinului nr. 41 din 19 aprilie 2019 în partea ce se referă la stabilirea normei de muncă în mărime de 8 ore, este depusă cu omiterea termenului prevăzut de lege de 3 luni, întrucât reclamantul a luat cunoștință de acest ordin la data de 07 mai 2019.

Prin încheierea din 11 martie 2020 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia a fost admisă cererea privind excepția de tardivitate și a fost respinsă pretenția lui Lisița Alexandr în partea recunoașterii ilegale a ordinului nr. 41 din 19 aprilie 2019, ca fiind depusă tardiv.

Prin hotărârea din 12 iunie 2020 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, acțiunea depusă de Alexandr Lisița a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 07 iulie 2020 Alexandr Lisița a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii din 12 iunie 2020 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia și pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Cahul, a fost admis apelul declarat de către Alexandr Lisița și a fost casată parțial hotărârea din 12 iunie 2020 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, în partea respingerii pretenției cu privire la încasarea compensației bănești anuale personalului de conducere și didactic din instituțiile de învățământ general public în sumă de 2000 de lei, cu pronunțarea în această parte a unei hotărâri noi, prin care a fost admisă pretenția lui Alexandr Lisița cu privire la încasarea de la Liceul Teoretic „Ivan Vazov” din or. Taraclia a compensației anuale în sumă de 2000 de lei. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prin ordinul nr. 41 din 19 aprilie 2019, Alexandr Lisița a fost restabilit în funcția de profesor de educație fizică,

cu norma de lucru în mărime de 8 ore pe săptămână, 48 de ore de muncă extracurriculară pe săptămână. Prin ordinul nr. 42 din 25 aprilie 2019 s-a redus norma didactică, reducerea normei didactice având loc cu o lună înainte de finalizarea anului de studiu, iar de la 01 septembrie 2019, norma didactică a lui Alexandr Lisița a fost modificată din nou, în funcție de numărul claselor existente, numărul de elevi și cadre didactice, care nu au fost contestate de către reclamant. Astfel, modificarea normei didactice este o procedura anuală obligatorie care se raportează la numărul de clase, elevi și ore existente în instituția de învățământ și în funcție de necesitățile școlare, norma didactică poate fi modificată din motive întemeiate și pe parcursul anului de studiu, cum a fost și în cazul lui Lisița Alexandr.

Cu referire la solicitarea privind distribuirea clasei de salarizare luând în calcul gradul didactic, instanța de apel a reținut că în anul 2019 în cadrul Liceului „Ivan Vazov” din or. Taraclia, Inspekția Financiară din subordinea Ministerului Finanțelor a efectuat un control, în care s-a menționat că Lisița Alexandr nu are dreptul de a beneficia de adaos la salariu pentru grad didactic, deoarece nu și-a păstrat gradul didactic, confirmat sau dobândit. În consecință, a fost emis ordinul nr. 42 din 25 aprilie 2019, prin care a fost exclus din cuantumul salariului reclamantului adaosul pentru gradul didactic întâi.

Curtea de Apel Cahul a indicat că, Comisia raională de atestare, prin extrasul din procesul-verbal nr. 2 din 20 mai 2018 nu l-a recomandat pe Lisița Alexandr către Consiliul Republican de Atestare pentru confirmarea gradului didactic întâi. În anii precedenți, Lisița Alexandr nu și-a confirmat gradul didactic întâi, ultima confirmare a gradului didactic întâi având loc în anul 2002, respectiv, în anul 2007 urma a fi din nou confirmat gradul didactic după care în anul 2012, mai apoi în anul 2017.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că, cadrele didactice sunt obligate să își confirme gradul didactic indiferent de faptul dacă sunt angajate în cadrul instituției de învățământ ca salariați de bază sau prin cumul, în caz contrar gradul didactic deținut își pierde valabilitatea. În situația din speță, nu pot fi aplicate prevederile ordinelor Ministerului Educației, Culturii și Cercetării nr. 24 din 12 iulie 2006 și nr. 580 din 07 septembrie 2007 la care face referire reclamantul în cererea de chemare în judecată, întrucât acesta și-a desfășurat activitate în paralel în două instituții distincte și nu are dovada confirmării gradului didactic.

Totodată, instanța de apel a considerat că soluția instanței de judecată în partea respingerii pretenției cu privire la încasarea compensațiilor bănești în sumă de 2000 de lei, este una pripită și nejustificată. Astfel, prin decizia din 02 iunie 2020 a Curții de Apel Cahul s-a constatat că Lisița Alexandr ocupa funcția de bază de profesor de educație fizică la Liceul Teoretic „I. Vazov” din or. Taraclia. Materialele cauzei atestă că, începând cu prima alegere a lui Lisița Alexandru în funcția electivă în organele sindicale, din anul 2000, anual au fost încheiate acorduri adiționale la contractul de muncă de bază, în baza cărora ultimul desfășura activitatea sa didactică în funcția de profesor de educație fizică, fapt ce atestă continuitatea relațiilor de muncă între părți. Prin urmare, Lisița Alexandr nu a fost eliberat de la munca de bază, deși a fost numit în funcția de președinte al consiliului sindical, unde deținea funcție electivă și nu a

solicitat instituției didactice suspendarea contractului individual de muncă în legătură cu deținerea funcției electivă.

În acest sens, Curtea de Apel Cahul a reținut ca fiind întemeiate argumentele reclamantului precum că este îndreptățit să pretindă la compensațiile bănești în mărime de 2000 lei, or, conform art. 134 alin. (4) lit. c) din Codul educației, personalul didactic din învățământul general beneficiază, în condițiile legislației în vigoare, de dreptul la compensații bănești anuale pentru procurarea de suporturi didactice, tehnică de calcul, produse software pentru utilizare în activități de instruire on-line) pentru dezvoltare profesională, în limita și în condițiile stabilite de Guvern.

La data de 11 februarie 2021 Alexandr Lisița a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea menținerii hotărârii primei instanțe, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului s-a invocat că instanțele ierarhic inferioare au ignorat prevederile Regulamentului privind atestarea cadrului didactic, care stabilesc procedura de menținere a categoriei didactice și de stabilire a noilor standarde de muncă prevăzute de Codul muncii și convenția colectivă 2016-2020.

A susținut că în cazul său, norma didactică a fost redusă nu pentru că s-au schimbat numărul de elevi din clase sau numărul de copii din liceu, ci pentru că după reintegrarea lui la locul de muncă printr-o hotărâre judecătorească, pentru un alt salariat Pavel Carapencov, care a fost angajat temporar în locul lui și a preluat orele lui de studiu, în liceu mai rămăseseră doar 10 ore de muncă, în condițiile în care Codul educației prevede 18 ore pentru o normă de bază. Mai mult ca atât, instanța de judecată l-a restabilit la locul de muncă în conformitate cu condițiile de muncă stipulate în acordul suplimentar la contractul individual de muncă, care prevede volumul de muncă de 10 ore pe săptămână sub formă de lecții. Nu cerea 18 ore pe săptămână, deoarece liceul nu le avea. Cu toate acestea, intimatul nu a acordat nici măcar acele ore care puteau fi acordate conform unui acord suplimentar fără conflicte de muncă.

A precizat că numărul de clase se aprobă la începutul anului școlar și la caz, numărul de clase și elevi nu a fost redus și prin urmare, nu au existat motive valabile pentru reducerea orelor de lecții.

Recurentul a menționat că, deși în ședința de judecată intimatul a insistat că dânsul nu confirmase categoria didactică din anul 2002, totuși categoria a fost păstrată până în aprilie 2019. În conformitate cu art. 42 din Regulamentul privind atestarea cadrului didactic, instituția de învățământ și comisia de atestare a cadrului didactic efectua o monitorizare constantă a atestării cadrului didactic. Dacă categoria didactică și-a pierdut valabilitatea în anul 2007, precum susține intimatul, urma să fie prezentat un document care confirmă retragerea categoriei. Cu atât mai mult că, potrivit art. 131 din Codul educației, cadrul didactic care a confirmat 30 de ani de experiență de muncă în educație, păstrează gradul didactic obținut anterior.

Alexandr Lisița a notat că nu a confirmat gradul didactic, deoarece art. 14 din Regulamentul privind atestarea cadrului didactic din anii 2006 și 2007 prevedea în mod expres că pentru cadrul didactic ales într-o funcție electivă, gradul didactic se păstrează de la data alegerii în această funcție.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Cahul a pronunțat decizia contestată la data de 25 noiembrie 2020.

Decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa recurentului la data de 30 decembrie 2020, conform scrisorii de însoțire anexate la dosar (f.d. 162, volumul II), însă lipsesc date cu privire la recepționarea acesteia.

Astfel, recursul, declarat la data de 11 februarie 2021, este în termen.

La 25 februarie 2021, copia recursului declarat de Alexandr Lisița a fost expediată în adresa intimaților Liceul Teoretic „Ivan Vazov” din or. Taraclia, Pavel Carapencov, Direcția Învățământ Tineret și Sport a Consiliului raional Taraclia și Ministerul Educației, Culturii și Cercetării, cu înștiințarea despre depunerea referinței (f.d. 173).

La 09 martie 2021 Liceul Teoretic „Ivan Vazov” din or. Taraclia, reprezentat de avocatul Todorov Maxim, a depus referință, prin care a solicitat considerarea recursului ca inadmisibil.

Alte referințe nu au fost depuse.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Alexandr Lisița nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedeolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Alexandr Lisița asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Alexandr Lisița, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Alexandr Lisița se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic